

Sygn. akt: I C 482/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Krzysztof Połomski
Protokolant:	p.o. sekretarz sądowy Małgorzata Sadłowska

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2021 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. M. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą
w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A.
z siedzibą w W. na rzecz powoda T. M. (1) kwotę
7.312,40 zł (siedem tysięcy trzysta dwanaście złotych i czterdzieści groszy)
z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od:

- a) kwoty 6.746,60 zł (sześć tysięcy siedemset czterdzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) od dnia 25 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty,
- b) kwoty 565,80 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt groszy) od dnia 17 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.217,60 zł (trzy tysiące dwieście siedemnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **I C 482/20**

UZASADNIENIE

T. M. (1) wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. z powództwem o zasądzenie na jego rzecz kwoty 7.312,40 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty

6.746,60 złotych od dnia 25 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 565,80 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 21 grudnia 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał odpowiedzialność za szkodę i wypłacił odszkodowanie w łącznej wysokości

3.946,95 złotych. W ocenie powoda wypłacona dotychczas kwota odszkodowania jest jednak zaniżona, gdyż zgodnie z jego kalkulacją naprawy koszt naprawy pojazdu wynosi

10.693,55 złotych i w związku tym strona pozwana jest obowiązana dokonać jeszcze zapłaty kwoty 6.746,60 złotych. Doprecyzował, że na dochodzoną pozew należność składa się również kwota 565,80 złotych tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych

z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy pojazdu. Swoją legitymację czynną w sprawie uzasadnił wskazując, że na podstawie umowy cesji z dnia 20 stycznia 2020 roku nabył uprawnienie do dochodzenia odszkodowania od pozwanego z tytułu szkody z dnia 21 grudnia 2019 roku.

W odpowiedzi na pozew pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie

od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż dokonał wypłaty na rzecz poszkodowanego odszkodowania w kwocie 3.946,95 złotych brutto, które pokryło rzeczywiście powstałą

szkodę. Podniósł, że ustalając wysokość należnego poszkodowanemu odszkodowania uwzględnił rabat na części zamienne i materiał lakierniczy, zaś z uwagi na 16-letni wiek uszkodzonego pojazdu, okres pogwarancyjny i przebieg wynoszący ponad 330.000 km (znaczące wyeksploatowanie pojazdu) niektóre z części zostały skorygowane w kalkulacji

do ceny części zamiennych alternatywnych jakości (...) i (...). Nadto podniósł, że kalkulacja sporządzona przez powoda stanowi jedynie dokument prywatny, stanowiąc dowód tego,

że osoba która go popisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Odnosząc się do roszczenia powoda w zakresie zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji podniósł, że koszt ten należy uznać za zbędny i niepozostający w adekwatnym związku przyczynowym z powstałą szkodą.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 grudnia 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność T. M. (2). Sprawca w dacie zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) S.A.

z siedzibą w W., który to podmiot przyjął odpowiedzialność za powstałą wskutek w/w zdarzenia szkodę i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego szkody wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w kwocie 3.946,95 złotych brutto.

(bezsporne, a nadto dowód: decyzja z dnia 21.12.2019r. – k. 31-32, kalkulacja szkody – k. 25-30, dokumentacja szkodowa – k. 43-77 oraz k. 99-118)

Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.

na podstawie porozumień wynegocjowanych z dostawcami otrzymuje rabaty na części i materiały lakiernicze, które uwzględniła w sporządzonych kalkulacjach naprawy.

(dowód: porozumienia wraz z aneksami – k. 105-116, kalkulacja naprawy – k. 100-104)

Pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został wyprodukowany w 2003 roku. Na dzień 21 sierpnia 2018 roku posiadał 348.187 km przebiegu. Okresowe badania techniczne pojazdu w latach 2011-2020 miały wynik pozytywny. T. M. (2) jest czwartym właścicielem pojazdu. Po dokonaniu naprawy pojazdu wskutek zdarzenia z dnia 21 grudnia 2019 roku – zgodnie z kalkulacją sporządzoną przez ubezpieczyciela – został on doprowadzony do używalności, ale nie w pełni naprawiony. Wówczas poszkodowany T. M. (2) dokonał dalszej naprawy pojazdu we własnym zakresie.

(dowód: historia pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – k. 117-118, zeznania świadka T. M. (2) – k. 132-133)

W dniu 20 stycznia 2020 roku T. M. (2) zawarł z T. M. (1) umowę cesji praw nr (...), której przedmiot stanowiła wierzytelność w postaci prawa do dochodzenia pozostałej części odszkodowania wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi przysługującymi cedentowi od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. w związku ze szkodą z dnia 21 grudnia 2019 roku w pojeździe marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(dowód: umowa cesji praw nr (...) – k. 22-22v, oświadczenia – k. 23-24)

W dniu 18 lutego 2020 roku Instytut (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. sporządził kalkulację naprawy pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na skutek zdarzenia z dnia 21 grudnia 2019 roku, w której łączny koszt naprawy pojazdu został określony na kwotę 10.693,55 złotych. Za sporządzenie tej kalkulacji podmiot ten wystawił fakturę VAT nr (...), obciążając T. M. (1) obowiązkiem zapłaty kwoty 565,80 złotych brutto.

(dowód: kalkulacja naprawy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – k. 33-40, faktura VAT nr (...) – k. 41)

Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w wyniku kolizji z dnia 21 grudnia 2019 roku pozwalających na przywrócenie stanu sprzed powstania szkody wynosi 10.693,55 złotych. Zakres powstałych uszkodzeń i koniecznych napraw obejmuje zderzak przedni, lewą osłonę zderzaka przedniego, reflektor lewy i błotnik lewy przedni (elementy przedniej lewej części pojazdu). Szacunkowa wartość rynkowa pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) sprzed szkody wynosi 12.800 złotych. Koszt naprawy pojazdu nie jest wyższy

od oszacowanej wartości pojazdu sprzed szkody. W ramach naprawy pojazdu części alternatywne mogą być stosowane w sytuacjach, w których stwierdzono zamontowanie

w pojeździe części nieoryginalnych. Zastosowanie części alternatywnych nie pozwala

na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, bowiem tego typu części nie gwarantują takich samych właściwości użytkowych jak oryginalne. Różnice pomiędzy częściami

O a (...) nie wynikają jedynie z widniejącego na nich logo producenta, ale również z innych parametrów. W alternatywnym wyliczeniu wysokość kosztów naprawy pojazdu

z uwzględnieniem rabatów gwarantowanych przez Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. oraz dostępnych części jakości (...) wynosi

7.938 złotych brutto.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa motoryzacyjnego M. P. (1) – k. 141-174, opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. P. (1) – k. 209-242)

Sąd zważył, co następuje:

Zgłoszone powództwo w zdecydowanej części było zasadne i w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą

w W. uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 21 grudnia 2019 roku co do zasady, stąd też nie wymagają szczegółowego odniesienia kwestie związane z podstawami tej odpowiedzialności.

W realiach niniejszej sprawy spór oscyłował wokół granicy odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela, przy czym żądanie powództwa zawierało w sobie roszczenie odszkodowawcze dotyczące uzupełnienia dotychczas przyznanego odszkodowania

za naprawę pojazdu w kwocie 3.946,95 złotych brutto.

Granice odpowiedzialności za skutki zdarzenia wywołującego szkodę wyznacza art. 361 kc, który w § 1 stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Odnosząc się do kwestii podnoszonej przez pozwanego, iż w realiach niniejszej sprawy niezasadnym jest zastosowanie części oryginalnych do naprawy pojazdu wskazać należy, że w orzecznictwie sądowym ugruntowanym od pewnego czasu jest pogląd wyrażony

w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (vide: uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku sygn. akt III CZP 80/11, publ. OSNC 2012/10/112). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela wyrażone w tej uchwale stanowisko, w pełni aprobując przedstawioną w uzasadnieniu do uchwały argumentację.

W orzecznictwie wskazuje się także, że uzyskana tytułem odszkodowania należność może być spożytkowana przez poszkodowanego w dowolny sposób, co oznacza, iż nie musi

on za uzyskaną sumę pieniędzy dokonywać naprawy uszkodzonego pojazdu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1988 roku sygn. akt I CR 151/88, publ. LEX nr 8894,

a także: A. G., Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania część ogólna, publ. LEX 2011). Wskutek tego uznać należy, iż żądanie zapłaty odszkodowania nie musi być poprzedzone naprawą pojazdu. Wynika z tego również, że dokonanie niepełnej naprawy lub naprawy, której koszt był niższy niż rzeczywista szkoda, nie zwalnia odpowiedzialnego za szkodę z obowiązku wypłaty pełnego odszkodowania.

W niniejszej sprawie – wobec zasadniczych rozbieżności stron co do kosztów naprawy pojazdu i związanej z tym wysokości szkody – na uwzględnienie zasługiwał wniosek

o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej

na okoliczność ustalenia kosztów naprawy samochodu uszkodzonego na skutek zdarzenia

z dnia 21 grudnia 2019 roku, które pozwoliłyby przywrócić pojazd do stanu sprzed powstania szkody. Nie ulega wątpliwości, iż kwestia ta wymagała wiadomości specjalnych i miała bezpośrednie przełożenie na ocenę wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Powołany w sprawie niezależny biegły sądowy M. P. (1) wskazał,

że wysokość kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w wyniku kolizji z dnia 21 grudnia 2019 roku pozwalających

na przywrócenie stanu sprzed szkody wynosi 10.693,55 złotych. Podał, że zakres powstałych uszkodzeń i koniecznych napraw obejmuje zderzak przedni, lewą osłonę zderzaka przedniego, reflektor lewy i błotnik lewy przedni (elementy przedniej lewej części pojazdu), zaś szacunkowa wartość rynkowa pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) sprzed szkody wynosi 12.800 złotych. Tym samym koszt naprawy pojazdu nie jest wyższy od oszacowanej wartości pojazdu sprzed szkody. Przy tym podkreślił, że w ramach naprawy pojazdów części alternatywne (...) mogą być stosowane w sytuacjach, w których stwierdzono zamontowanie w pojeździe części nieoryginalnych. Zastosowanie części alternatywnych nie pozwala natomiast na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, bowiem tego typu

części nie gwarantują takich samych właściwości użytkowych jak oryginalne O. Co więcej, różnice pomiędzy częściami O a (...) nie wynikają jedynie z widniejącego na nich logo producenta, ale również z innych parametrów. Natomiast w alternatywnym wyliczeniu wysokość kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem rabatów gwarantowanych przez Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. oraz dostępnych części jakości (...) oszacował na kwotę 7.938 złotych brutto.

Pozwany kwestionował przedmiotową opinię. Podnosił, że nie można zgodzić się ze stwierdzeniem biegłego, iż tylko użycie części zamiennych nowych i oryginalnych przewróciłoby pojazd do stanu sprzed zdarzenia. Powoływał się przy tym na wytyczne (...) dopuszczające możliwość zastosowania części zamiennych, a nie tylko nowych i oryginalnych.

W ocenie Sądu opinia biegłego M. P. (2) była przygotowana w sposób profesjonalny, fachowy i poparty rzeczową argumentacją. Nie budziła żadnych wątpliwości zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Zawarte w opinii tezy wyrażone zostały w sposób jasny i zrozumiały, a wnioski w sposób logiczny wyciągnięte z poczynionych ustaleń. Natomiast w świetle wniosków biegłego oraz zapatrywań prawnych, w tym przywołanego stanowiska judykatury zarzuty podniesione przez pozwanego uznać należało za niezasadne.

Mając na uwadze powyższe, jak i fakt, iż podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, zasadnym było oparcie wysokości szkody na opinii biegłego sądowego M. P. (1), a konkretnie na ustalonych przez niego kosztach naprawy pojazdu i określenie na tej podstawie wysokości należnego powodowi odszkodowania na poziomie 10.693,55 złotych. Biorąc pod uwagę z dotychczas wypłaconą na rzecz poszkodowanego kwotę odszkodowania (3.946,95 złotych) pozostała część odszkodowania winna wynosić 6.746,60 złotych (10.693,55 zł – 3.946,95 zł).

W ramach kwoty żądanej pozwem powód dochodził również kosztów, jakie poniósł w związku ze sporządzeniem prywatnej kalkulacji naprawy w kwocie 565,80 złotych. Pozwany stał na stanowisku, iż brak jest podstaw do refundacji stronie powodowej przedmiotowej kwoty.

Sąd Najwyższy w uchwale w uchwale 7 sędziów z dnia 29 maja 2019 roku w sprawie o sygn. III CZP 68/18 stanął na stanowisku, iż nabywcy w drodze przelewu wierzytelności o odszkodowanie za szkodę komunikacyjną przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania.

W realiach niniejszej sprawy poniesienie przez powoda przedmiotowego wydatku uznać należało za konieczne, celowe i uzasadnione. Jak wykazało bowiem postępowanie dowodowe, a w szczególności opinia biegłego sądowego, pozwany zaniżył wartość szkody. Zauważyć należy, że powód nie miał innej możliwości ustalenia faktycznych rozmiarów poniesionej szkody jak zwrócenie się do profesjonalisty – rzeczoznawcy. Poniesienie kosztu prywatnej ekspertyzy było zatem w okolicznościach sprawy obiektywnie uzasadnione i konieczne, a nadto pozostawało w normalnym związku przyczynowym między zdarzeniem wywołującym uszczerbek a szkodą (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku sygn. akt III CZP 24/04, publ. OSNC 2005, nr 7-8, poz. 117). Tym samym – zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania – oprócz zwrotu kosztów naprawy samochodu powodowi należał się zwrot wydatków poniesionych z tytułu sporządzenia prywatnej oceny technicznej w wysokości 565,80 złotych brutto udokumentowanych w sposób nie budzący wątpliwości fakturą VAT nr (...).

Mając powyższe na uwadze – na podstawie art. 415 kc w zw. z art. 805 § 2 pkt 1 kc – orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 kc, aprobując wskazaną w pozwie datę wymagalności zapłaty kwoty 6.746,60 złotych. Natomiast częściowe oddalenie powództwa dotyczyło wyłącznie żądania odsetek od kwoty 565,80 złotych za okres poprzedzający dzień doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, co miało miejsce w dniu 17 sierpnia 2020 roku. W ocenie Sądu dopiero wówczas pozwany popadł w zwłokę z zapłatą świadczenia wynikającego z faktury VAT nr (...), bowiem we wcześniejszym okresie nie dokonał wezwania ubezpieczyciela do zapłaty przedmiotowej kwoty, a przynajmniej tego nie wykazał w niniejszym procesie.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie III wyroku – stosownie do jego wyniku – na podstawie art. 100 zd. drugie in principio kpc w z zw. z art. 98 § 1, § 1¹ i § 3 kpc w zw. z § 2 pkt 4 i § 15 ust. 1 Rozporządzenia z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 1800), zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.217,60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wśród udokumentowanych kosztów procesu znalazła się także opłata sądowa od pozwu w kwocie 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej kwocie 1.000,60 złotych.

/-/ sędzia Krzysztof Połomski